

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.518 van 19 mei 2003
in de zaak A. 130.236/IX-3629.**

In zake : Luc DE SMET,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE,
Ijzerenmolenstraat 105.

tussenkomen partij :

Koenraad DASSEN,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOOGHE en M. GELDERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc DE SMET op 6 december 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 29 september 2002 waarbij Koenraad DASSEN wordt benoemd tot administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L.HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van F. JUDO, die loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat H.-K. CAREME die, loco advocaat P. LUYPAERS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat M. GELDERS, die in eigen naam en loco advocaat D. D'HOOGHE verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Koenraad DASSEN met een verzoekschrift van 30 december 2002 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat niets zich tegen die tussenkomst verzet;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Ingevolge het ontslag van de administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat wordt die betrekking vacant vanaf 1 augustus 2002.

Die betrekking wordt overeenkomstig de bepalingen van artikel 2 van het koninklijk besluit van 14 januari 1994 houdende het statuut van de administrateur-generaal en de adjunct-administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat verleend bij wege van een hernieuwbaar mandaat van zes jaar.

Onder meer verzoeker en de verzoeker in tussenkomst stellen zich kandidaat.

1.2. In een brief van 26 september laat de minister van Justitie aan de minister van Binnenlandse Zaken weten dat hij uit de vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten heeft vastgesteld dat Koenraad DASSEN het meest geschikt is om te worden aangewezen als administrateur-generaal en dat hij een ontwerp van koninklijk besluit in die zin heeft opgesteld. Hij herinnert er aan dat krachtens artikel 6, §3, eerste lid, 2° van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst voor elk ontwerp van koninklijk besluit betreffende de benoeming en de aanwijzing van de ambtenaren-generaal van de Veiligheid van de Staat het eensluidend advies van de minister van Binnenlandse Zaken vereist is en vraagt hem zijn advies te willen geven uiterlijk op 29 oktober 2002. Op 27 september 2002 brengt de minister van Binnenlandse Zaken de vermelding “voor akkoord” op die brief aan.

1.3. Bij koninklijk besluit van 29 september 2002 wordt Koenraad DASSEN aangewezen in de hoedanigheid van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat voor een termijn van vijf jaar.

Dit is het bestreden besluit.

1.4. Bij brief van 8 oktober 2002, deelt de minister van Binnenlandse Zaken aan de minister van Justitie de motieven van zijn gunstig advies van 27 september 2002 mee.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat met betrekking tot de tweede voorwaarde verzoeker aanvoert dat het een mandaat van vijf jaar betreft en dat een afhandeling van de zaak alleen met het beroep tot nietigverklaring niet kan leiden tot een nuttige beslissing aangezien het mandaat “grotendeels zal zijn verlopen, zo niet al ten einde zal zijn, op het moment van een definitieve uitspraak” ; dat “alleen een schorsing kan

leiden tot een nuttige beslissing” en dat “wordt dit niet aanvaard dan ontstaat er een feitelijke immuniteit voor dergelijke mandaten”; dat de benoemde kandidaat ervaring zal kunnen opdoen die “bijzonder relevant zal zijn bij het overdoen van de bestreden beslissing in geval van vernietiging” terwijl “verzoeker (...) aldus een schier onoverkomelijke achterstand (zou) oplopen op het vlak van de specifieke ervaring en van de kennis op het vlak van de behandeling van specifieke dossiers”; dat zelfs indien de benoemende overheid in beginsel geen rekening mag houden met ervaring opgedaan ten gevolge van een onwettige benoeming, de praktijk uitwijst dat ook in de gevallen waarin niet expliciet wordt verwezen naar ervaring opgedaan ten gevolge van een onwettige benoeming, deze in feite “toch een rol speelt in het nieuwe oordeel van de benoemende overheid”; dat het bovendien de tweede keer is dat hij niet wordt aangewezen voor de betrekking van administrateur-generaal van de Veiligheid van de Staat maar dat hij, in tegenstelling met wat het geval was in de eerste procedure, nu op hetzelfde niveau van “interne ervaring” staat als de uiteindelijk benoemde kandidaat die net als hij nog nooit actief was in het bestuur Veiligheid van de Staat; dat daarbij nog komt “dat het door verzoeker gedurende bijna drie decennia (...) opgebouwde internationale netwerk (...) met bronnen die wereldwijd (zijn) verspreid, (...) dat “cruciaal is voor de uitoefening van de beoogde functie bij de Veiligheid van de Staat en onmiddellijk operationeel is”, “nu wel dreigt te verzanden”; dat “de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (...) dus een fundamentele verandering (zou) teweegbrengen in de verhouding tussen verzoeker en de benoemde kandidaat, die de kansen van (verzoeker) ernstig zou hypothekeren”;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daarop antwoordt dat het gemis aan ervaring in de bestreden functie geen moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt omdat de verzoeker volledig herstel kan vinden in een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, waarna de besluitvorming zal dienen hernomen te worden zonder dat er in enige mate met de door de benoemde opgedane ervaring in de functie van administrateur-generaal van de Staatsveiligheid rekening zal mogen gehouden worden;

2.3. Overwegende dat het nadeel dat verzoeker meent te zullen ondergaan door de duur van een annulatieprocedure niet voldoet aan de voorwaarde tot schorsing; dat immers het nadeel moet voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing; dat - zo er nadeel is - dit nadeel niet voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf en louter het gevolg is van de duur van de annulatieprocedure; dat overigens een schorsing van de tenuitvoerlegging niet

het middel is om dat nadeel weg te nemen; dat er geen rekening mag worden gehouden met de ervaring die werd verworven dank zij een nadien vernietigde benoeming of aanstelling en dat het opdoen van dergelijke ervaring door de benoemde terwijl de niet-benoemde van die ervaring gespeend blijft dan ook geen nadeel in de zin van de wet veroorzaakt; dat verzoekers uiteenzetting over “een gedurende bijna drie decennia opgebouwd internationaal netwerk met bronnen die wereldwijd zijn verspreid” vaag blijft en dat bijgevolg het belang van dat netwerk op zich en het belang ervan in relatie tot de geambieerde betrekking niet aangetoond is; dat verzoeker bovendien in zijn kandidatuurstelling zelf ook gewag maakt van het feit dat hij in zijn functie bij de Federale Overheidsdienst van Buitenlandse Zaken professionele nationale en internationale contacten opbouwt, zodat niet ingezien wordt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor het behoud en zelfs de verdere uitbouw van zijn “internationaal netwerk” een hinderpaal zal kunnen betekenen;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Koenraad DASSEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien mei 2000 en drie, door :

de H. L. HELLIN,
Mevr. V. WAUTERS,

staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L.HELLIN.